

Основні законодавчі документи

Базовими документами, які регламентують роботу педагогічного працівника в міжатестаційний період і процедуру проведення атестації, є:

- Закони України «Про освіту», «Про повну загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту»;
- наказ МОН від 09.09.2022 № 805 «Про затвердження Положення про атестацію педагогічних працівників» (далі - Положення);
- Постанова Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 №800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників» (далі - Порядок);
- наказ МОН від 29.08.2024 № 1225 «Про затвердження професійного стандарту «Вчитель закладу загальної середньої освіти».

Міжатестаційний період

Міжатестаційний період – проміжок часу між проходженням педагогічним працівником попередньої та наступної атестації, що становить, як правило, 5 років. Але він **не може бути меншим ніж 3 роки**, крім випадків проведення позачергової атестації за ініціативою педагогічного працівника. До міжатестаційного періоду **не зараховуються**:

- соціальні відпустки;
- відпустки без збереження заробітної плати тривалістю понад 1 рік;
- час перебування на обліку в службі зайнятості;
- інші випадки, коли переривається трудова діяльність;
- увільнення працівника від виконання обов'язків;
- мобілізація;
- період, на який переноситься атестація.

Підвищення кваліфікації

Підвищення кваліфікації є необхідною умовою атестації й проводиться в міжатестаційний період відповідно до законодавства. Порядком встановлено таку періодичність та мінімальний загальний обсяг підвищення кваліфікації впродовж п'яти років для педагогів:

- закладів загальної середньої та фахової передвищої освіти – щороку. Мінімальний обсяг – 150 годин (5 кредитів ЄКТС);
- закладів дошкільних, позашкільних, професійних (професійно-технічних) закладів освіти – не рідше одного разу на п'ять років. Мінімальний обсяг – 120 годин (4 кредити ЄКТС).

До загального обсягу включаються всі години підвищення кваліфікації **незалежно від суб'єкта підвищення кваліфікації**, виду, форми чи напрямку.

Згідно з нормативними документами педагогам гарантується вільний вибір установ та організацій, що здійснюють підвищення кваліфікації та перепідготовку педагогічних працівників. Залежно від власних потреб і побажань, педагоги можуть обирати зручний формат підвищення кваліфікації.

Відповідно до [ст. 51 Закону України «Про повну загальну середню освіту»](#) **обов'язковими** напрямками підвищення кваліфікації педагогічних працівників шкіл є:

- робота з учнями з особливими освітніми потребами;
- надання психологічної підтримки учасникам освітнього процесу.

Кількість годин за кожним із цих напрямів має становити не менше 10 % від загального обсягу підвищення кваліфікації за п'ять років.

Згідно зі [ст. 21 Закону «Про дошкільну освіту»](#) педагогічні працівники **зобов'язані систематично** (не менше одного разу на п'ять років) підвищувати кваліфікацію за такими напрямками:

- надання психологічної допомоги та підтримки дітей;
- надання домедичної допомоги;
- забезпечення безпеки дітей;
- вдосконалення цифрових навичок тощо.